

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.702.452/2023/9.
A felperes:	Dunaújvárosi Víz-, Csatorna-Hőszolgáltató Kft. „fa” (2400 Dunaújváros, Építők útja 1.)
A felperes képviselője:	dr. Kovács Péter András egyéni ügyvéd (1148 Budapest, Őrs vezér tér 19. X. emelet 42-43.)
Az alperes:	Magyar Energetikai és Közmű-Szabályozási Hivatal (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 52.)
Az alperes képviselője:	dr. Hoschek Livia kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	energiaügyben hozott H 2694/2023. számú határozat megtámadása

í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes H 2694/2023. számú határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

A 30 000 (harmincezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a közléstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye. A fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához címzetten, a Fővárosi Törvényszéken kell elektronikus úton kell benyújtani. A fellebbezésnek tartalmaznia kell az azt megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. A jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely pontos megjelölésének elmaradása a fellebbezés hiánypótlás nélküli visszautasításának jogkövetkezményével jár.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Dunaújváros Megyei Jogú Város garanciavállalása mellett a Dunaqua-Therm Rt. (a DVG Dunaújvárosi Vagyongazdálkodási Zrt., a továbbiakban: DVG) jogelődje, mint üzembe adó valamint az ALFA-NOVA Kft., a SIGMA-NOVA Kft. és az EGA-NOVA Kft. egyetemleges felelősségű konzorciuma, továbbá a Dunaújvárosi Hőszolgáltató Kft. mint üzemeltetésbe vevők között üzemeltetési-vállalkozási szerződés (a továbbiakban: szerződés) jött létre a dunaújvárosi távhőellátás érdekében 1998. július 1-jei hatályba lépéssel 25 éves időtartamra, azaz 2023. június 30. napjáig tartó hatállyal. Az alperes a 124/2012. számú határozatában a felperes részére Dunaújvárosra távhőszolgáltatói működési engedélyt adott.
- [2] Az alpereshez 2021. május 10-én érkezett levelében Dunaújváros Megyei Jogú Város polgármestere tájékoztatta az alperest, hogy Dunaújváros Megyei Jogú Város Közgyűlése 410/2021. (IV.30.) számú határozatával a szerződést felmondta 2021. június 30. napjára.

Az alperes első határozata

- [3] Az alperes a 2021. május 18. napján TFAFO/141/2021. ügyszámon hivatalból indított eljárásában vizsgálta a dunaujvárosi távhőfelhasználók ellátásának helyzetét a felmondásra figyelemmel és a H 1579/2021. számú határozatával (a továbbiakban: alaphatározat) 2021. július 1-i hatállyal visszavonta a felperes engedélyét. A H 1721/2021. számú határozatában a DVG-t jelölte ki a távhőszolgáltatói feladatok ellátására, majd a DVG részére a H 2662/2021. számú határozatában új távhőszolgáltatói működési engedélyt adott ki.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az alaphatározatot a Fővárosi Törvényszék 103.K.704.451/2021/16. számú ítéletével (a továbbiakban: elsőfokú ítélet) megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletében előírta, hogy az alperesnek vizsgálnia kell a BH2021.55. számon közzétett eseti döntésben (a Kúria Kf.II.37.841/2019.) részletezett, a működési engedélyt visszavonó határozat alapjául szolgáló objektív szempontokat, a tényállást ebben a szükséges és releváns körben tárja fel. Megállapította továbbá, hogy az alperes a visszavonást nem megfelelő jogszabályhelyre mint jogalapra alapította. Az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéletábrla mint másodfokú bíróság a 2.Kf.700.096/2022/5. számú ítéletével helybenhagyta. A másodfokú ítélet [30] pontja szerint az elsőfokú ítélet által adott iránymutatás a megismételt eljárás lefolytatására vonatkozóan az ügyben releváns tényállásra és alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekre, továbbá irányadó ítélkezési gyakorlatra tekintettel jogszerűen határozta meg az alperes vizsgálódásának kereteit, és a távhőszolgáltatási engedély esetleges visszavonásának alapjául szolgáló határozat indokolásának irányát.

Az alperes megismételt eljárása

- [5] Az alperes 2022. december 30. napján megindította a megismételt eljárást. A 2023. január 5. napján kelt TFAFO-5/1/2023. számú végzésében értesítette a felperest a megismételt eljárás megindításáról, valamint kötelezte, hogy 15 napon belül küldje meg a távhőszolgáltatáshoz szükséges vagyonhoz való hozzáférést és a vagyon birtoklását 2021. július 1. napjától biztosító megállapodásokat; mutassa be a 2021. július 1-én fennálló tulajdoni és vagyoni helyzetét a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 175. § (1)-(2), valamint 166. § (1)-(2) bekezdéseiben meghatározottaknak megfelelő dokumentumokkal; nyilatkozzon továbbá a távhőszolgáltatási tevékenység végzéséhez szükséges munkavállalók feletti munkáltatói jogok gyakorlásának jogosultjáról, valamint mutassa be a szolgáltatás nyújtásában résztvevő alkalmazotti létszámot beosztás és képzettség szerint; valamint küldje meg a távhőszolgáltatási tevékenység ellátásához szükséges hőenergia 2021. július 1. napjától történő rendelkezésre állására vonatkozó megállapodásokat, szerződéseket.
- [6] Az elektronikus letöltési igazolás tanulsága szerint a végzés 2023. január 18-án a felperes részére kézbesítésre került, azonban az abban foglaltaknak nem tett eleget. Az alperes 2023. február 8-án a TFAFO/5-2/2023. számú végzésében ismételten felhívta a felperest az engedélyben, valamint a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvényben (a továbbiakban: Tszt.) foglalt előírások és követelmények betartására, különösen a távhőszolgáltatás ellátásához szükséges vagyonhoz való hozzáféréseinek biztosítására vonatkozó, illetve az azt bizonyító dokumentumok rendelkezésre bocsátására és az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére.
- [7] Az alperes a cégnyilvántartás közhiteles adatai alapján észlelte, hogy a felperes 2023. január 12. napi hatállyal felszámolás alá került, így a második felhívását a Nemzeti Reorganizációs Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaságnak, mint felszámolóknak is megküldte. A végzést a

felszámoló 2023. február 8-án elektronikus úton letöltötte, azonban a 15 napos határidőben nem tett eleget a felhívásnak.

Az alperes határozata

- [8] Az alperes TFAFO/5-3/2023. ügyiratszámú H 2694/2023. számú határozatával a felperes 124/2012. számú határozatával kiadott távhőszolgáltatói működési engedélyét 2021. július 1. napjától visszavonta, valamint megállapította a felperes visszavonással kapcsolatos jogait és kötelezettségeit.
- [9] Indokolásában hivatkozva az első és másodfokú bírósági ítéletekre rögzítette, hogy Dunaújváros Megyei Jogú Város polgármestere 2021. június 30. napi hatállyal felmondta a felperes dunaújvárosi távhőellátó közművek működtetésére megkötött szerződését, melynek alapján az alperesnek kizárólag a szerződés felmondásának tényét kellett figyelembe vennie. A szerződés alapján a távhővezeték hálózat önkormányzati tulajdonban volt és ezt a tulajdonos önkormányzat engedte át üzemeltetésre a felperesnek a tulajdonjoga megtartása mellett. A szerződés felmondása következtében a felperes elvesztette a hozzáférést ahhoz az eszközhöz, azaz a távhővezeték hálózathoz, amely elengedhetetlenül szükséges a távhőszolgáltatás megvalósításához. Ezen tényekkel kapcsolatban a felperes nem tett nyilatkozatot, nem bocsátott rendelkezésre a szükséges vagyonhoz való hozzáférést, illetve birtoklást igazoló megállapodást, azaz nem bizonyította, hogy a távhőszolgáltatáshoz szükséges vagyonhoz a szerződés felmondását követően, vagyis 2021. július 1. napjától hozzáfér. A távhővagyonhoz való hozzáférés alapvetően szükséges a távhőszolgáltatási tevékenység megvalósításához és a távhőellátási kötelezettségei teljesítéséhez, ezért a távhőszolgáltatást végzőnek mindenkor biztosítania kell a hozzáférést a távhőszolgáltatáshoz szükséges vagyonhoz. A felmondással megszűnt a felperes távhőszolgáltatáshoz szükséges vagyonhoz való hozzáférése, ezért a távhőellátási kötelezettségének 2021. július 1-től való megfeleléséhez hitelt érdemlően bizonyítania kellett volna, hogy a hozzáférése 2021. július 1-től továbbra is fennáll. Mindezekre tekintettel az alperes megállapította, hogy 2021. július 1. napjától a felperes a távhőszolgáltatáshoz szükséges vagyonhoz nem fért hozzá.
- [10] Rögzítette, hogy a felperes nem nyilatkozott a felhívásban foglalt kérdésre a 2021. július 1-én fennálló tulajdoni és vagyoni helyzettel kapcsolatban, azzal kapcsolatos dokumentumokat nem bocsátott rendelkezésre, így nem bizonyította, hogy a tulajdoni és vagyoni helyzet a szerződésben leírtaktól eltérő módon alakult volna. Mindezek alapján az alperes megállapította, hogy a szerződésben szereplő eszközök a szerződés felmondását követően 2021. július 1-től sem kerültek a felperes tulajdonába.
- [11] A személyi feltételekkel és munkáltatói jogokkal kapcsolatban megállapította, hogy a felperes ezzel kapcsolatban sem tett nyilatkozatot és nem tisztázta az ezzel kapcsolatos körülményeket. Rögzítette ugyanakkor, hogy a szerződés 2021. június 30-i hatállyal történő felmondásáig távhőszolgáltatási tevékenységet a felperes végzett, a munkáltatói jogok gyakorolhatóságának és a személyi feltételek meglétének érdemi értékeléséhez a felperes közreműködése lett volna szükséges, mivel ezekről információval ő rendelkezik. Ennek hiányában csak vélelmezhetné, hogy a felperes 2021. július 1-től is megfelelően gyakorolta a munkáltatói jogokat és rendelkezett a személyi feltételekkel. Azonban akkor is, ha ezt a feltételt a felperes teljesíteni tudná, a távhőszolgáltatáshoz szükséges és nélkülözhetetlen eszközökhöz való hozzáférés hiányában a személyi feltételek megléte nem elégséges a folyamatos és biztonságos távhőellátáshoz szükséges üzemeltetési és fenntartási feladatok ellátásához és a távhőellátási kötelezettségek megtartásához.
- [12] Vizsgálta továbbá a távhőszolgáltatáshoz szükséges hőenergia rendelkezésre állását. Azonban a felperes ezzel kapcsolatban sem nyilatkozott, illetve nem bocsátott rendelkezésre erről szóló

megállapodásokat, szerződéseket, így nem bizonyította, hogy azzal minden kétséget kizáróan rendelkezik 2021. július 1. napját követően is. Megjegyezte ugyanakkor, hogy a szükséges hőenergia rendelkezésre állása az annak felhasználókhöz való eljuttatásához szükséges távhővezeték hálózathoz való hozzáférés hiányában önmagában nem lenne elégséges a folyamatos és biztonságos távhőellátás fenntartásához.

- [13] Hivatkozva a Tszt. 18. § a) pontjában foglalt kötelezettségre, valamint az e) pontjában foglalt adatszolgáltatási kötelezettségre, valamint az Engedély I.1.9. pontjában foglalt információ és adatátadási kötelezettségre megállapította, hogy a felperes ezeknek nem tett eleget. A Tszt. 18. § b) és c) pontja alapján, valamint az Engedély I.1.1. pontja alapján nem volt bizonyított, hogy 2021. július 1. napjától a felperes továbbra is rendelkezik a távhőszolgáltatási tevékenység folyamatos és biztonságos ellátásához alapvetően szükséges saját, vagy az üzemeltetésébe adott létesítménnyel. Erre tekintettel az alperes megállapította, hogy 2021. július 1. napjától a felperes távhővagyonhoz történő hozzáférése nem volt biztosított, ezért a jogszabály szerinti ellátási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. Mindezek alapján a Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy a felperes 2021. július 1-től nem tesz eleget a Tszt. 18. § a), b), c) és e) illetve az Engedély I.1.1. és I.1.9. pontjában foglalt kötelezettségeinek, amely megalapozta az engedély visszavonását.

A kereset és a védirat

- [14] A felperes keresetében a határozat megsemmisítését kérte.
- [15] Kifogásolta, hogy az alperes semmilyen bizonyítást nem folytatott le és nem a bíróság iránymutatása szerint járt el, ezért fennáll az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok, miszerint az alperes a bíróság ítéletével ellentétes döntést hozott.
- [16] Olyan szerződések bemutatására hívta fel a felperest és olyan tényekre kérdezett rá, amelyről nyilván tudomása volt, hogy a felperesnek nincsenek ezek birtokában. Ismeretes volt előtte, hogy a polgári jogi jogvita folyamatban van a felek között a szerződés felmondásával kapcsolatban. Megjegyezte, hogy az a megállapítás, hogy a felperes távhőszolgáltatáshoz szükséges vagyonhoz hozzáférése és a vagyon birtoklása 2021. július 1-től a szerződés felmondása következtében nem volt biztosított fiktív feltételezés, mivel a felperes álláspontja szerint a 2023. június 30. napjáig szóló szerződés ma is fennáll, hatályos, mivel azt jogellenesen próbálta felmondani a polgármester. Ezzel kapcsolatban jelenleg is folyamatban van polgári per. Másrészt az alperes a 2021. július 1. napján fennálló vagyoni helyzet bemutatását igényelte a felperestől, amely nem teljesen világos, hogy miért épp 2021. július 1. napja, mivel ezt a napot semmi nem valószínűsíti olyanként, amely napon a felperes elvesztette volna az engedélyben foglalt kötelezettségei teljesítéséhez szükséges feltételeket és tényszerűen ez nem is történt meg. Már önmagában az ezen dátumhoz való ragaszkodása kizárja annak lehetőségét, hogy az alperes a megismételt eljárásban valós vizsgálatot akart volna lefolytatni és eleget kívánt volna tenni a bíróság iránymutatásának. Ragaszkodott továbbra is a felmondás elméleti időpontjához nem törődve a ténnyel, hogy ez alapján a tényleges szolgáltatásban semmilyen változás nem állt be, semmilyen kapcsolata a ténylegesen végzett szolgáltatási tevékenységgel nincs ennek a dátumnak.
- [17] A vagyon tulajdoni helyzetének irrelevanciájára mindeddig épp az alperes hivatkozott, miszerint a tulajdoni viszonyok semmiben nem adnak támpontot a ténylegesen elvégzett tevékenységhez. 2021. július 1. napjától az MVM OTSZ Zrt. kapott kijelölést a távhőszolgáltatás elvégzésére, majd 2021. július 23. napján a DVG Zrt. került kijelölésre, aki ténylegesen semmilyen tevékenységet nem végzett. Az alperesnek azzal is tisztában kellett

- lennie, hogy távhővagyon egy része nem a DVG Zrt. tulajdonát képezi, erre figyelemmel kapta meg a felperes a Törvényszéktől a 26.G.40.072/7. számú ideiglenes intézkedést.
- [18] Harmadikként a munkáltatói jogok gyakorlójának jogosultjáról, a szolgáltatás nyújtásban résztvevő alkalmazotti létszámról kért nyilatkozatot az alperes, azonban erről már korábban több alkalommal kapott tájékoztatást és figyelemfelhívást a felperestől, amelyet elmulasztott megemlíteni. Mind a vagyon, mind a munkavállalók vonatkozásában bejelentéssel élt az ÁIBViT Távhőszolgáltató Zrt. és kérte ügyféli jogállás biztosítását az engedélyezési eljárásban, amelyet nem biztosított az alperes, azonban ezekről a tényekről vitathatatlanul tudomást szerzett.
- [19] Negyedikként a hőenergia beszerzésére vonatkozó megállapodásokat kérte az alperes, azonban ezt szintén már többször kézhez kapta és saját nyilvántartása is tartalmazza azokat. A távhő beszerzési szerződés rendelkezésre állásáról nem csupán jelen eljárásból, de más eljárásokból is tudomással bírt az alperes. A távhőtermelők nyilatkoztak miszerint a felperessel áll fenn távhőtermelői szerződésük a szükséges hő beszerzésére, az ENERGOTT Kft. válaszlevelét az alapeljárásban már csatolta. Az alperes igyekezett is ezt ellehetetleníteni, ugyanis a távhőtermelőket maga az alperes kötelezte, hogy kössenek új szerződést a DVG Zrt.-vel, de ez soha nem jött létre, mire az alperes úgy döntött, hogy elveszi a távhőtermelők engedélyét és azt is a DVG Zrt.-nek adja.
- [20] Hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárás nem teremt új jogvitát, az alperes az alapeljárásban beszerzett és megismert tények, okiratok vizsgálatát, értékelését nem mellőzheti. Az alperes nem értékelte az alapeljárásban keletkezett és rendelkezésére álló bizonyítékokat, már benyújtott bizonyítékokat és sem azokat a tényeket nem vette figyelembe, amelyekről hivatalos tudomással bírt, sem a saját nyilvántartásának adatait. Önmagában az, hogy a felperes nem tett nyilatkozatot a megismételt eljárásban nem jelenti azt, hogy az alperes a korábbi, azonos tárgyban már megtett és vissza nem vont nyilatkozatait és a korábban becsatolt iratokat, valamint a távhőtermelők által teljesített adatszolgáltatásokat és nyilatkozatokat, továbbá a közigazgatási peres eljárásokban felderített tényeket figyelmen és értékelési körén kívül hagyhatja. A Legfelsőbb Bíróság Kf.III.35.075/1999/6. számú döntése értelmében, ha az indokolás nem tartalmazza azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a kérelmet elutasította a bíróság az lényeges eljárási szabálysértés. A Kúria Kfv.V.35.679/2016/7. számú döntésében megállapította, hogy a határozat indokolásából a bizonyítás eljárás menetének a bizonyítékok forrásának meghatározásának a mikénti értékelésének összevetésüknek a bizonyítási erejük minősítésének megállapíthatónak kell lennie.
- [21] Kifogásolta, hogy a jogi képviselő meghatalmazása ellenére a megismételt eljárásról nem a jogi képviselőt tájékoztatta az alperes, hanem a felperes cégkapujára helyezte el az értesítéseket. A felperes nyilatkozni kívánt, azonban a felperes jogi képviselője mellőzésével ez elől elzárta őt az alperes. Felszámolási eljárás során történt átadás-átvétel olyan időpontra esett, amely nem adott lehetőséget az alperes felhívásában foglaltakra választ adni, azonban ez nem jelenti azt, hogy az alperes eleget tett volna a bíróság iránymutatásának.
- [22] Az alperesnek tudomása volt arról is – mivel ezt már az alapeljárásban megküldte a felperes –, hogy a szerződés alapján létrejött jogviszony fennálltának megállapítása iránt megállapítási keresetet terjesztett elő a Székesfehérvári Törvényszék előtt és kérte az alperestől az eljárás felfüggesztését. Ebben a perben hozott 2021. július 7. napján 26.G.40.072/2021/7. sorszámon ideiglenes intézkedést a Székesfehérvári Törvényszék, mely biztosította a szerződés fenntartását épp a távhőszolgáltatás érdekében, ezért nem lehet kérdés, hogy 2021. július 1. napjával minden törvényes feltétel fennállt a távhőszolgáltatás biztosítására és ezen feltételeket a felperes biztosította. A felperes engedélyében foglaltaknak való megfelelésre vonatkozóan semmilyen következtetés nem volt levonható abból, hogy történt egy

felmondásközlés és nem merült fel annak szükségessége sem, hogy a feladatok ellátására új szerződést kellett volna bemutatni.

- [23] A birtokállapot változásának a legcsekélyebb lehetősége sem állt fent és nem is következett be. A felmondás nem eredményezett lehetetlenülést, ennek ellenére az alperes még mindig a felmondásra és egy vélelmezett polgári jogi szerződés hiányára próbálja alapozni döntését a tényekkel szemben. A döntést nem a tények alapozták meg hanem az alperes maga kreálta hozzá az indokokat. A felperesi közművagyon létét az alperes már csak annak okán sem vonhatta kétségbe mert a felperest, mint engedélyest havi és éves adatszolgáltatási kötelezettség terheli, melynek folyamatosan és maradéktalanul eleget is tett. Az alperesnek hivatalos tudomása van arról, hogy felperesnek tulajdona van és az milyen mértékű, mégis ezen tudomásával ellentétes megállapítást tett.
- [24] A távhőrendszerhez való hozzáférés ténykérdés, tények nélkül jogi következtetés sem vonható le. A hozzáférés tekintetében leghamarabb 2021. július 1. napján folytatható volna le a vizsgálatot az alperes, azonban ezt nem tette meg, a megismételt eljárásban a helyszíni szemlélt pedig már azért mellőzte mert már más volt a fennálló helyzet. Az alperes 2021. augusztus 2. napján levélben közölte a felperessel, hogy a felperes nem tett eleget a határozatában foglaltaknak, így többek között az MVM OTSZ Zrt. részére nem adta át a távhőszolgáltatási tevékenység végzéséhez nélkülözhetetlen és szükséges eszközöket és a hozzáférést a távhőszolgáltathoz meggátolta. Ebből fakadóan a felperes által 2021. július 1-től végzett bármilyen jellegű távhőszolgáltatói tevékenység engedély hiányában jogalap nélkül végzett engedélyköteles tevékenységnek minősül. Ebből is az következik, hogy az alperesnek tudomása volt róla, hogy 2021. július 1. napján mi volt a tényleges helyzet.
- [25] Az alperes eljárása és határozata sérti az Ákr. 1. §-át és 2. §-át valamint a Tszt. 20. § (1) bekezdésének a) pontjában írt feltételeket. A döntés jogsértő azért is, mert 2021. július 1. napjára való visszamenőleges dátummal határozta meg az engedély visszavonását, amelyet semmilyen tény vagy adat nem támasztott alá.
- [26] Az Ákr. 1. §, 2.§ és 5. §-ainak sérelme abban is tetten érhető, hogy a jogsértő alaphatározatot annak tudatában hozta meg az alperes, hogy ügysem kap valós jogorvoslatot a felperes mivel mire a bíróság elbírálja a keresetét már kikényszeríti a további feltételeket. Az alperes nem úgy járt el, mint ahogyan a bírósági iránymutatás azt előírta.
- [27] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a bíróság iránymutatásának megfelelően járt el, határozatát nem terheli semmisségi ok vagy más eljárásjogi vagy anyagi jogi jogsértés. Hivatkozott az elsőfokú ítélet 25. és 26. pontjában foglaltakra miszerint közömbös az alperes határozata jogszerűsége megítélésénél, hogy egy polgári bíróság miként dönt a szerződés felmondása jogszerűsége kérdésében. A vizsgálat tárgya a szerződés felmondásának hatályosulása, azaz 2021. július 1. napjával kezdődő időszakra vonatkozó távhőellátás biztosításának kérdése volt, mely időpont adott volt a megismételt eljárásban, erre már külön kitérni és a kezdő időpontot mérlegelni nem lehetett.
- [28] Az iratok kézbesítésével kapcsolatban nyilatkozott, hogy az Ákr. 14.§ (1) bekezdése szerint a meghatalmazott a képviseleti jogosultságát, ha azt rendelkezési nyilvántartás nem tartalmazza köteles igazolni. A felperes rendelkezési nyilvántartása az eljárás megindításakor nem tartalmazott külön meghatalmazást. Az eljárás alatt később 2023. január 17-i hatállyal került feltüntetésre a felszámoló, amely alapján megküldte végzését a felszámoló részére is, aki azt 2023. február 8. napján elektronikus úton letöltötte így tudomást szerzett a folyamatban lévő eljárásról, azonban arra nem nyilatkozott. Amennyiben a felperes a megismételt eljárás során jogi képviselőt kívánt volna igénybe venni úgy arról a megismételt eljárásban külön kellett volna nyilatkoznia és a meghatalmazott képviselőnek külön kellett volna igazolnia a

képviseleti jogosultságát. Ha nincsen képviselőre vonatkozó meghatalmazás az ügyfél részére történő kézbesítés szabályszerű kézbesítésnek minősül.

- [29] A felperes több olyan kérdést jelölt meg amely nem képezheti bírósági felülvizsgálat tárgyát és a határozat jogszerűségének megítélése szempontjából nincs jelentősége úgy, mint a folyamatban lévő polgári per, az abban kiadott ideiglenes intézkedést vagy az eljárás felfüggesztés kérelmezése és a szerződés felmondásának jogszerűségének relevanciája.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [30] A kereset alapos az alábbiak szerint.
- [31] A bíróság a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el. A közigazgatási tevékenység jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg.
- [32] A felperes eljárásjogi és anyagi jogi jogsértésekre is hivatkozott, amelyek közül a bíróságnak elsőként az eljárásjogi jogsértésekre vonatkozó kereseti érveket kellett vizsgálnia, és az eljárásjogi jogsértések közül a semmisségi okok vizsgálata megelőzi az egyéb kereseti okok értékelését.
- [33] A bíróságnak elsőként az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok fennállást kellett vizsgálnia, miszerint a határozat tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes.
- [34] A bíróság vizsgálta a fent ismertetett, a másodfokú bíróság által jogszerűnek ítélt elsőfokú ítéletben foglalt iránymutatást, miszerint a megismételt eljárásban az alperesnek a felperes működési engedélyének visszavonását a Tszt. 20. § (1) bekezdésére alapítottnak kell indokolnia, és a BH2021. 55. számú eseti döntésben részletezett objektív szempontokat vizsgálnia, a tényállást ebben a szükséges és releváns körben fel kell tárnia. A Kúria BH2021. 55 számú döntése értelmében – amelyet az elsőfokú ítélet [36] pontja részletesen hivatkozott – a Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontjához kapcsolódó tényállási elemek vizsgálata során a ténylegesen fennálló tényeket kell az objektív körülmények sorában értékelni, és valamennyi tény alapján kell megállapítást tenni arról, hogy az engedélyes eleget tesz-e vagy sem a törvényben, illetve működési engedélyben előírt kötelezettségeinek. A Tszt. 20. § (1) bekezdése szerinti engedély visszavonására ugyanis csak objektív körülményekre tekintettel megállapított tényállás alapján kerülhet sor. Ennek körében értékelni kell a távhővagyonhoz való hozzáférés biztosítottságát, a birtokláshoz, vagyonhoz való hozzáférést, a szolgáltatás teljesítéséhez szükséges személyi feltételek és az ahhoz kapcsolódó munkáltatói jogok, valamint a tulajdoni jogok mint objektív tények fennállását. A BH2021. 55. számú döntés azt is egyértelműen kimondta, hogy nem kell vizsgálni a szerződés megszűnésének körülményeit.
- [35] A bíróság megállapította, hogy az alperes a megismételt eljárásban a felperes részére kiadott két felhíváson kívül semmilyen eljárási cselekményt nem végzett és indokolása szerint

döntését kizárólag a szerződés felmondásának tényére és a felperes nyilatkozatának hiányára alapította. A bíróság rámutat, hogy az alperes hivatalból indított eljárást folytatott le, melynek következtében a tényállás tisztázása és az ahhoz szükséges bizonyítási eljárás lefolytatása az alperes kötelezettsége, ahogyan ezt az elsőfokú ítélet is előírta. A hivatalból lefolytatott hatósági eljárásban a tényállás tisztázása nem merülhet ki abban, hogy a hatóság felhívja a felperest nyilatkozattételre. A felperes nyilatkozatának hiánya a megismételt eljárásban nem helyettesítheti azon objektív tények vizsgálatát, amelyeket a bíróság egyértelműen előírt. A felperes alappal kifogásolta, hogy az alapeljárásban tett nyilatkozatait és benyújtott dokumentumait az alperes a megismételt eljárásban nem értékelte. Jogszerűen mutatott rá, hogy a megismételt eljárás nem független az alapeljárástól, mivel a bíróság a jogsértő határozatot semmisítette meg, az azt megelőző alapeljárásban keletkezett bizonyítékokat nem. Az alperesnek a megismételt eljárást az alapeljárás folytatásaként kell lefolytatnia és értelemszerűen – amennyiben a bíróság ezzel ellentétes iránymutatást nem tett – teljeskörűen értékelnie kell az alapeljárásban keletkezett bizonyítékokat és iratanyagot is. Az alperes az alapeljárás iratanyagát – köztük kiemelten a felperes nyilatkozatait és előterjesztett dokumentumait – egyáltalán nem tette a megismételt eljárása és az abban hozott döntése részévé, amely azzal a jogkövetkezéssel is járt, hogy így képtelen volt az elsőfokú ítéletben előírt tényállás tisztázási kötelezettségének és a releváns objektív körülmények vizsgálatának eleget tenni.

[36] A bíróság kiemeli a BH2021. 55 számú döntésben hivatkozott, a Kúria Kfv.III.37.351/2017/8. számú ítéletének [27]-[28] pontjaiban tett megállapítást, miszerint „az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy az engedélyek visszavonására hivatalból indított közigazgatási eljárásban a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy van jogcíme a távhővagyon használatára. A Tszt. 20. § (1) bekezdés szerinti engedély visszavonására ugyanis csak objektív körülményekre tekintettel megállapított tényállás alapján kerülhet sor. A felperesi nyilatkozatok ellentmondása nem az engedélyek visszavonásának indoka, hanem az alperes számára az ellentmondások feloldásának kötelezettségét előidéző körülmény. A távhővagyon felépítése, saját és a megbízó tulajdonában álló hányad elhatárolása ténykérdés, a vagyonhoz való hozzáférés vagy biztosított, vagy nem. A szolgáltatás teljesítéséhez szükséges személyi feltételek, és azok kapcsán a munkáltatói jogok - annak járulék vonzatával együtt - vagy fennállnak, vagy sem. A szolgáltató és a megbízó közötti jogvita esetén az alperes, hatáskör hiányában, abban a kérdésben semmilyen formában nem foglalhat állást, hogy a bérüzemeltetési szerződés felmondása jogszerű volt-e, és nem értékelheti a távhővagyon birtoklásának jogszerűségét sem. Ezen okokból ténylegesen fennálló tényeket kell az objektív körülmények sorában értékelni, és valamennyi tény alapján kell megállapítást tenni arról, hogy az engedélyes eleget tesz-e vagy sem a törvényes, illetve a működési engedélyben előírt kötelezettségeinek. A jogerős ítélet a birtokháborításból arra következtetett, hogy a felperes nem tud eleget tenni az engedélyekben előírt kötelezettségeinek. A Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontja azonban az engedély visszavonásához azt a törvényi feltételt támasztja, hogy az engedélyes ténylegesen ne tegyen eleget kötelezettségeinek. Az elsőfokú bíróság állapította meg helytállóan, hogy az alperesi határozat indokolása hiányos, nem alkalmas a döntés jogszerűségének megállapítására.”

[37] A fenti irányadó kúriai joggyakorlat alapján a felperesi nyilatkozat hiánya vagy ellentmondásossága önmagában nem alapozhatja meg az engedély visszavonását, hanem az alperesre hárul az objektív körülmények fennállása hiányának bizonyítása és igazolása, vagyis az, hogy a felperes ténylegesen nem tesz eleget a távhőszolgáltatással kapcsolatos kötelezettségeinek. Az alperes sem az alapeljárásban nem teljesítette a bizonyítási és

indokolási kötelezettségét eltérő jogi álláspontjánál fogva, sem a megismételt eljárásban nem pótolta azt az objektív, ténylegesen fennálló körülmények vizsgálatával.

- [38] A felperes alappal sérelmezte, hogy hiányos volt a tényállás felderítése a tekintetben is, hogy az alperes az általa azonos tárgyban – a dunaujvárosi távhőszolgáltatás engedélyezéssel és szabályozással kapcsolatban – lefolytatott, más eljárásokban rendelkezésre álló tényeket, körülményeket sem vett figyelembe, hivatalos tudomása ellenére, amely releváns tényeket a hivatalból lefolytatott eljárásban értékelnie kellett volna.
- [39] A helyállóan kifogásolta a felperes, hogy az alperes a megismételt eljárásban a vizsgálatot a 2021. július 1. napi dátumhoz kötötte, tekintettel arra, hogy a jogerős ítéletnek nincs olyan olvasata, mely szerint – ahogyan ezt az alperes értelmezte – a felmondás hatályosulásának dátumához kötve lenne. Az elsőfokú ítélet a kúriai joggyakorlat alapján éppen azt írta elő, hogy az alperesnek az objektív tények és a felperes ténylegesen kifejtett tevékenysége vagy annak hiánya alapján kell megállapítania a Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontja szerinti körülmény fennállását. Ezen vizsgálatnak ki kell terjednie a távhőszolgáltatás objektív feltételei megszűnése tényleges dátumának megállapítására is. E tekintetben a jogi- és tényhelyzet elválhat egymástól, hiszen – amint ezt mind a jogerős ítélet, mind a fent hivatkozott kúriai ítélet is egyértelműen megállapította – a szerződés felmondásának jogszerűsége vagy jogellenessége a Tszt. 20. § (1) bekezdésben foglalt feltételek szempontjából irreleváns, nem értékelhető semmilyen módon. Ebből következően a felmondás mint jogi aktus nem releváns körülmény, hanem egy olyan joghelyzet, amely önmagában nem alapozza meg az engedély visszavonását. A felmondásnak lehetnek olyan következményei, amelyek az objektív körülményekben, tényhelyzetben változást váltanak ki, azonban az alperesi vizsgálat ezekre már nem terjedt ki.
- [40] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes az első- és másodfokú ítélettel ellentétesen járt el és azokkal ellentétes határozatot hozott, tekintettel erre az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján semmisségi ok áll fenn. A felperes semmisségi okra vonatkozó kereseti kérelme eredményes volt, tekintettel erre a bíróság – az új eljárásra kötelezésére is figyelemmel – a keresetben megjelölt egyéb eljárásjogi kifogásokat és anyagi jogi jogszabálysértéseket a jelen perben érdemben nem vizsgálhatta.
- [41] A fentiekre figyelemmel a bíróság az alperes határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (1) bekezdés a), b) és d) pontjai alapján megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban az alperesnek a fent rögzített rendelkezések figyelembevételével teljeskörűen végre kell hajtania a jogerős elsőfokú ítélet iránymutatását. A tényállás tisztázásához további bizonyítási eljárást kell lefolytatnia, egyrészt teljeskörűen értékelnie kell az alapeljárásban beszerzett bizonyítékokat – ideértve a felperes nyilatkozatait és előterjesztett dokumentumait –, másrészt fel kell tárnia az ügy tárgyát – a dunaujvárosi távhőszolgáltatás engedélyezésével és szabályozással kapcsolatos – érintő más alperesi eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékokat az ügyféli jogok, különösen Ákr. 76. §-ának tiszteletben tartása mellett, valamint meg kell tennie valamennyi szükséges eljárási cselekményt a távhővagyonhoz való hozzáférés biztosítottasága, a birtokláshoz, vagyonhoz való hozzáférés, a szolgáltatás teljesítéséhez szükséges személyi feltételek és az ahhoz kapcsolódó munkáltatói jogok, valamint a tulajdoni jogok mint objektív tények fennállásának vizsgálata érdekében. A tényállás tisztázását és az objektív körülmények fennállását igazoló bizonyítékok alapján kell vizsgálnia az engedély visszavonásának Tszt. 20. § (1) bekezdés a)

pontja szerinti feltételét, ideértve a tevékenység tényleges befejezése időpontjának meghatározását is.

- [42] A pernyertes felperes perköltségigényt nem terjesztett elő, perköltséget nem számított fel, ezért a bíróság az alperest nem kötelezte perköltség megfizetésére.
- [43] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2) bekezdése által felhívott, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint a meg nem határozható pertárgyérték figyelembevételével meghatározott kereseti illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [44] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Tszt. 4. § (4a) bekezdése biztosítja.

Záró rész

Budapest, 2024. május 8.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Orbán Fanni Irén s.k.
bíró